

Historia Głuszycy Górnej

Początki powstania Głuszycy Górnej nie są znane. Pierwsze wzmianki pochodzą z około 1300r. wskazujące Głuszycę Górną jako wieś biskupią, która w XIII w. należała do dóbr zamkowych na Rogowcu ks. Bolka I Świdnickiego. Z materiałów historycznych nie wynika, czy dotyczy to Głuszycy czy też Głuszycy Górnej. Można przyjąć, iż pierwszą osadą była Głuszyca Górna, gdzie powstał pierwszy kościół.

Według innych źródeł wieś miała powstać dopiero w 1413 roku jako osada leśna.

W 1504r. na mocy przywileju czeskiego króla Władysława Jagiellończyka F.Von Czettritz wybudował w Głuszycy Górnej komorę celną do pobierania opłat za transportowane tamtędy drewno. Od 1509 roku Głuszyca Górna przechodzi w posiadanie Hohbergów panów na Książu.

Na początku XVI wieku zbudowano kaplicę cmentarną a w 1633 r. pierwszy murowany kościół ewangelicki. Pod koniec XVI wieku zaczęło rozwijać się tkactwo chałupnicze, które przerwała wojna 30 letnia niszcząc całą wieś wraz z kościołem. Dopiero po zakończeniu wojny nastąpił gwałtowny rozwój tkactwa. W latach 1640-50 odbudowano kościół ewangelicki, który w 1654 został przekazany katolikom.

W XIX w. Głuszyca Górna rozwijała się u boku sąsiedniej Głuszycy razem tworząc duży ośrodek przemysłu tkackiego.

W 1825 roku było w niej 150 budynków, m.in. wolne sołectwo, królewski urząd celny, szpital-przysiółek, browar i cegielnia. Wśród mieszkańców było 13 tkaczy płótna bawełnianego i 43 lnianego. Mieszkańcy byli w większości ewangelikami, choć we wsi istniała też kaplica katolicka. W 1840 roku działały tu 4 młyny wodne, 2 tartaki, cegielnia, 2 kuźnie, 67 warsztatów bawełnianych i 13 lnianych. Głuszyca Górna stała się w drugiej połowie XIX wieku dużą i bogatą, dobrze rozwiniętą wsią. Do jej rozwoju przyczynił się też ruch przez granicę do Czech.

W 1880 roku powstaje linia kolejowa z Kłodzka do Wałbrzycha. Nad ulicą Kłodzką, powstaje wiadukt kolejowy 3 przęsłowy o konstrukcji kratowej z wysokimi filarami kamiennymi.

Od współczesności

Z początku XX wieku rozpoczęto eksploatację melafiru w kamieniołomie na wsch. zboczach Raroga i Ostoi.

W okresie II wojny światowej Głuszyca Górna znalazła się w granicach potężnego przedsięwzięcia górniczo-budowlanego prowadzonego przez Organizację Todt pod kryptonimem Rise.

W latach 1944-45 w Głuszycy Górnej istniał obóz pracy dla mężczyzn, w którym przebywało 1200/1400 więźniów zatrudnionych głównie w kamieniołomach i przy budowie dróg.

Po 1945 roku Głuszycę Górną nazwano Gieszcze Górne.

Głuszyca Górna położona jest wzdłuż górnego biegu potoku górskiego Otluczyny /lewy dopływ Bystrzycy/ posiadając układ wsi łańcuchowej ciągnącej się na długości ok. 2 km. Leży na wys.ok. 470- 570 m n.p.m.

Informacje na podstawie:

[Przewodnik Sudecki](#) / [Wikipedia](#)